

Arrest

nr. 245 511 van 7 december 2020
in de zaak RvV X IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 Yvoir

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 4 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. DELHEZ en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine, afkomstig uit Altievsky. U bent geboren op (...). U heeft een universitair diploma in management en werkte enkele jaren als boekhoudster. Op 03 januari 2016 huwde u op traditionele wijze met A.T. (...) (CGVS ref. X, O.V. nr X). Jullie verbintenis werd op 06 april 2018 wettelijk geregistreerd.

Op 28 januari 2019 diende u samen met uw echtgenoot een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde dat u op 11 januari 2019 samen met uw echtgenoot de Russische Federatie verliet, maar u was niet op de hoogte van de reden van jullie vertrek. Uw man had u verteld dat jullie in gevaar waren, maar hij legde u niet uit welk gevaar voor jullie dreigde in Ingoesjetie.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 17 juni 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inzake uw eerste verzoek om internationale bescherming. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 9 januari 2019 (arrest nr. 231007). In het kader van de beroepsprocedure verklaarde u dat uw echtgenoot u inmiddels op de hoogte had gebracht van zijn vluchtmotieven.

Zonder teruggekeerd te zijn naar uw land van herkomst, diende u op 11 februari 2020 samen met uw echtgenoot een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat uw man u na de negatieve beslissing op de hoogte bracht van zijn asielmotieven. Hij vertelde u dat hij een geheime intieme relatie gehad had met een Tsjetsjeens meisje. De familie van het meisje kwam dit te weten en daarmee heeft uw man de familie van het meisje ten schande gebracht. Volgens u zal het leven van uw echtgenoot in gevaar zijn bij terugkeer omdat de familie van het meisje wraak zal willen nemen. Indien u alleen zou moeten terugkeren, vreest u dat men u iets zou kunnen aandoen om informatie te verkrijgen over uw man. Er wordt immers verondersteld dat u als echtgenote steeds weet waar uw man is.

Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming verwijst u naar de nieuwe documenten van uw echtgenoot, namelijk drie convocaties respectievelijk op datum van 14 oktober 2019, 12 november 2019 en 4 december 2019 en een schrijven van de heer A. (...) van 29 juli 2019.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw tweede verzoek om internationale bescherming volledig baseert op de vluchtmotieven en documenten die door uw echtgenoot worden aangehaald. U brengt geen eigen nieuwe motieven of documenten aan. Gezien het tweede verzoek van uw echtgenoot niet-ontvankelijk werd bevonden, dient ook ten aanzien van u besloten te worden dat uw tweede verzoek als niet-ontvankelijk moet beschouwd worden. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot genomen werd, wordt verwezen naar zijn beslissing. Deze luidt als volgt:

“In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofde géén bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

In dit verband moet er immers op worden gewezen dat uit het administratief dossier blijkt dat u uw echtgenote inmiddels ingelicht heeft over uw asielmotieven, waardoor de noodzaak om jullie dossiers administratief te scheiden is komen te vervallen. Het beroep dat jullie aantekenden tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inzake jullie eerste verzoek om internationale bescherming werd om die reden niet apart behandeld door de RvV.

Bijgevolg werden er u in het kader van onderhavig volgend verzoek geen specifieke steunmaatregelen verleend door het Commissariaat-generaal, aangezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen enkel geloof kon gehecht worden aan uw verklaringen over uw buitenechtelijke relatie met M. (...) en de daaropvolgende problemen. Er werd vastgesteld dat u onaannemelijk vage verklaringen aflegde over uw relatie met deze vrouw die allerm minst doorleefd te noemen waren en dat uw relaas gekenmerkt werd door vreemde plotwendingen die niet strookten met de door u geschetste persoonlijke context en de algemene socio-culturele context in de Noordelijke Kaukasus. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn, zodat alle beroepsmiddelen uitgeput zijn en de beoordeling van uw eerste verzoek is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit de verklaringen die u aflegt en de documenten die u neerlegt in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming, kan echter geen zo'n nieuw element weerhouden worden.

U verklaart dat u nog steeds gezocht wordt, dat u nu opgeroepen wordt door het onderzoekscomité en dat u ter staving drie convocaties kunt neerleggen die u nog niet eerder in uw bezit had. Verder haalt u ook aan dat er steeds naar u geïnformeerd wordt en wijdt u op zeer algemene wijze uit over de connecties van de Tsjetsjeense autoriteiten voor wie uw vervolgers zouden werken. Bij uw eerste verzoek werd vastgesteld dat u helemaal niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u gezocht werd door de familieleden van uw minnares die volgens u voor de Tsjetsjeense overheid werkten, zodat er nu logischerwijs evenmin geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat er nog steeds naar u geïnformeerd wordt. Uw algemeen betoog over de connecties van het Tsjetsjeense regime brengt niets bij over uw persoonlijke situatie. Het poneren van blote beweringen over de algemene situatie en de reikwijdte van uw zagezegde vervolgers wijzigt uiteraard niets aan de pertinente vaststellingen die gedaan werden inzake uw persoonlijke asielmotieven.

Op de door u neergelegde oproepingsbrieven wordt vermeld dat u zich voor ondervraging dient aan te bieden bij kapitein P. (...) van de onderzoeksafdeling van Nazran en dit op 14 oktober 2019, 12 november 2019 en 4 december 2019. U stelt expliciet dat deze nieuwe documenten verband houden met de problemen die u eerder uiteen hebt gezet (DVZ, verklaring volgend verzoek, punt 18). Vermits uw vluchtrelaas echter manifest ongeloofwaardig werd bevonden, kunnen deze documenten niet volstaan om uw teloorgegane geloofwaardigheid te herstellen. Er moet worden benadrukt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd dat in de Noordelijke Kaukasus een hoge graad van corruptie heerst en eender welk document eenvoudig tegen betaling kan worden verkregen. Hierdoor is de objectieve bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Met betrekking tot de oproepingsbrieven dient ten slotte opgemerkt te worden dat u in het kader van de beroepsprocedure een kopie van drie zeer gelijkaardige convocaties hebt neergelegd maar dan op datum van 4 februari 2019, 11 maart 2019 en 22 april 2019 en dat de RvV op basis van deze documenten niet is overgegaan tot een andere beoordeling van uw vluchtrelaas dan het CGVS, noch besloten heeft dat de convocaties nader onderzocht dienden te worden. Het louter aanbrengen van aanvullende verklaringen en documenten die volledig kaderen in een ongeloofwaardig bevonden relaas, kan niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Naast de convocaties legt u een verklaring neer van de heer A. (...) die getuige zou geweest zijn van de inval bij uw ouders. Een dergelijk schrijven kan door eender wie kan neergepend worden op uw verzoek en er kan dan ook geen enkele objectieve bewijswaarde aan dit document worden toegeschreven. Deze verklaring vormt daarenboven helemaal geen nieuw element, gezien u dit stuk reeds hebt ingediend in het kader van de beroepsprocedure voor de RvV en wijzigt derhalve niets aan de voorgaande beoordeling van uw vluchtrelaas. Uw rijbewijs en huwelijksakte hebt u eveneens reeds neergelegd en werden al besproken in het kader van uw eerste verzoek.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus,

actueel grotendeels is uitgedoofd. Het beperkt aantal overblijvende strijders lieerde zich aan IS, dat zich zo ter plaatse tracht te ontwikkelen. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan gewapende groepen kunnen worden toegeschreven. De autoriteiten in Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat u géén concrete elementen hebt doen gelden die er op wijzen dat u in dit verband zou worden gevisieerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt ter zake over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er géén zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er in Ingoesjetië actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat het leven of persoon van de daar aanwezige burgerbevolking ernstig worden bedreigd als gevolg van een gewapend conflict. Thans bestaat er voor burgers in Ingoesjetië bijgevolg géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Beoordeling van de zaak

2.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2. Verzoekster is de echtgenote van de heer A.T., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 248 325. In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster wordt terecht vastgesteld dat verzoekster zich voor haar verzoek om internationale bescherming volledig baseert op de asielmotieven en documenten die door haar echtgenoot werden aangehaald in het kader van diens verzoek om internationale bescherming en dat verzoekster geen eigen motieven of documenten aanreikt. Verzoekster betwist zulks niet. In tegendeel verwijst zij in het verzoekschrift opnieuw naar de door haar echtgenoot aangevoerde asielmotieven en de door haar echtgenoot neergelegde documenten. Daarenboven beroept verzoekster zich in het voorliggende verzoekschrift in rechte en in feite integraal op dezelfde middelen, argumenten en elementen als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd in het kader van diens beroep bij de Raad, gekend onder het voormelde rolnummer.

Bij arrest nr. 245 510 van 7 december 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd ten aanzien van verzoeksters echtgenoot geoordeeld als volgt:

"1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine, afkomstig uit Nazran. U bent geboren op (...). Van 2000 tot 2005 studeerde u aan de academie voor burgerluchtvaart in Sint-Petersburg, waarna u terugkeerde naar Ingoesjetië. U bleef verschillende jaren werkloos thuis, tot u in januari 2013 aan de slag kon op de luchthaven van Magas. Op 3 januari 2016 bent u traditioneel gehuwd met K.A. (...) (CGVS ref. 19/11596B, O.V. nr 8772534), jullie huwelijk werd twee jaar later wettelijk geregistreerd.

Op 28 januari 2019 dienden u en uw echtgenote een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek dat u bij terugkeer naar Ingoesjetië vreest het slachtoffer te worden van eerwraak door de familie van uw minnares of de familie van uw echtgenote. In augustus 2018 had u namelijk tijdens uw werk op de luchthaven een Tsjetsjeense vrouw, M. (...), leren kennen. Na deze ontmoeting onderhield u telefonisch contact met haar en tijdens een geheim afspraakje in oktober 2018 had u seksuele betrekkingen met M. (...). Op 9 januari 2019 vernam u dat gewapende mannen bij uw ouders waren binnengevallen en dat zij naar u op zoek waren. U begreep dat het om mannelijke familie van M. (...) ging die voor de Tsjetsjeense overheid werkten. U bracht uw vader op de hoogte van uw buitenechtelijke relatie met M. (...). Uw familie heeft u verstoten. Op 11 januari 2019 vertrok u uit Ingoesjetië. Uw echtgenote was niet op de hoogte van de reden voor jullie plotse vertrek. U kwam aan in België op 14 januari 2019.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 17 juni 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inzake uw eerste verzoek om internationale bescherming. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 9 januari 2019 (arrest nr. 231007).

Zonder teruggekeerd te zijn naar uw land van herkomst, diende u op 11 februari 2020 samen met uw echtgenote een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat u nog steeds bloedwraak vreest en dat u nieuwe documenten hebt die verband houden met de problemen die u eerder uiteen zette. U verkreeg via uw broer drie oproepingsbrieven en een getuigenverklaring. U wordt nog steeds gezocht in Ingoesjetië. Daarenboven werken uw vervolgers voor de Tsjetsjeense overheid van Kadyrov die banden heeft met andere regio's, zodat u niet enkel in Ingoesjetië maar ook in andere regio's zult vervolgd worden bij terugkeer.

Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: drie convocaties op datum van 14 oktober 2019, 12 november 2019 en 4 december 2019 en een schrijven van de heer A. (...) van 29 juli 2019.

B. Motivering

In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofde géén bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

In dit verband moet er immers op worden gewezen dat uit het administratief dossier blijkt dat u uw echtgenote inmiddels ingelicht heeft over uw asielmotieven, waardoor de noodzaak om jullie dossiers administratief te scheiden is komen te vervallen. Het beroep dat jullie aantekenden tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inzake jullie eerste verzoek om internationale bescherming werd om die reden niet apart behandeld door de RvV.

Bijgevolg werden er u in het kader van onderhavig volgend verzoek geen specifieke steunmaatregelen verleend door het Commissariaat-generaal, aangezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen enkel geloof kon gehecht worden aan uw verklaringen

over uw buitenechtelijke relatie met M. (...) en de daaropvolgende problemen. Er werd vastgesteld dat u onaannemelijk vage verklaringen aflegde over uw relatie met deze vrouw die allerm minst doorleefd te noemen waren en dat uw relaas gekenmerkt werd door vreemde plotwendingen die niet strookten met de door u geschetste persoonlijke context en de algemene socio-culturele context in de Noordelijke Kaukasus. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn, zodat alle beroepsmiddelen uitgeput zijn en de beoordeling van uw eerste verzoek is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit de verklaringen die u aflegt en de documenten die u neerlegt in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming, kan echter geen zo'n nieuw element weerhouden worden.

U verklaart dat u nog steeds gezocht wordt, dat u nu opgeroepen wordt door het onderzoekscomité en dat u ter staving drie convocaties kunt neerleggen die u nog niet eerder in uw bezit had. Verder haalt u ook aan dat er steeds naar u geïnformeerd wordt en wijdt u op zeer algemene wijze uit over de connecties van de Tsjetsjeense autoriteiten voor wie uw vervolgers zouden werken. Bij uw eerste verzoek werd vastgesteld dat u helemaal niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u gezocht werd door de familieleden van uw minnares die volgens u voor de Tsjetsjeense overheid werkten, zodat er nu logischerwijs evenmin geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat er nog steeds naar u geïnformeerd wordt. Uw algemeen betoog over de connecties van het Tsjetsjeense regime brengt niets bij over uw persoonlijke situatie. Het poneren van blote beweringen over de algemene situatie en de reikwijdte van uw zagezegde vervolgers wijzigt uiteraard niets aan de pertinente vaststellingen die gedaan werden inzake uw persoonlijke asielmotieven.

Op de door u neergelegde oproepingsbrieven wordt vermeld dat u zich voor ondervraging dient aan te bieden bij kapitein P. (...) van de onderzoeksafdeling van Nazran en dit op 14 oktober 2019, 12 november 2019 en 4 december 2019. U stelt expliciet dat deze nieuwe documenten verband houden met de problemen die u eerder uiteen hebt gezet (DVZ, verklaring volgend verzoek, punt 18). Vermits uw vluchtrelaas echter manifest ongeloofwaardig werd bevonden, kunnen deze documenten niet volstaan om uw teloorgegane geloofwaardigheid te herstellen. Er moet worden benadrukt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd dat in de Noordelijke Kaukasus een hoge graad van corruptie heerst en eender welk document eenvoudig tegen betaling kan worden verkregen. Hierdoor is de objectieve bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Met betrekking tot de oproepingsbrieven dient ten slotte opgemerkt te worden dat u in het kader van de beroepsprocedure een kopie van drie zeer gelijkaardige convocaties hebt neergelegd maar dan op datum van 4 februari 2019, 11 maart 2019 en 22 april 2019 en dat de RvV op basis van deze documenten niet is overgegaan tot een andere beoordeling van uw vluchtrelaas dan het CGVS, noch besloten heeft dat de convocaties nader onderzocht dienden te worden. Het louter aanbrengen van aanvullende verklaringen en documenten die volledig kaderen in een ongeloofwaardig bevonden relaas, kan niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Naast de convocaties legt u een verklaring neer van de heer A. (...) die getuige zou geweest zijn van de inval bij uw ouders. Een dergelijk schrijven kan door eender wie kan neergepend worden op uw verzoek en er kan dan ook geen enkele objectieve bewijswaarde aan dit document worden toegeschreven. Deze verklaring vormt daarenboven helemaal geen nieuw element, gezien u dit stuk reeds hebt ingediend in het kader van de beroepsprocedure voor de RvV en wijzigt derhalve niets aan de voorgaande beoordeling van uw vluchtrelaas. Uw rijbewijs en huwelijksakte hebt u eveneens reeds neergelegd en werden al besproken in het kader van uw eerste verzoek.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus, actueel grotendeels is uitgedoofd. Het beperkt aantal overblijvende strijders lieerde zich aan IS, dat zich zo ter plaatse tracht te ontwikkelen. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan gewapende groepen kunnen worden toegeschreven. De autoriteiten in

Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat u géén concrete elementen hebt doen gelden die er op wijzen dat u in dit verband zou worden geviséerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt ter zake over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er géén zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er in Ingoesjetië actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat het leven of persoon van de daar aanwezige burgerbevolking ernstig worden bedreigd als gevolg van een gewapend conflict. Thans bestaat er voor burgers in Ingoesjetië bijgevolg géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Hij stelt dat “de bestreden beslissingen niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed”. Eveneens doet hij gelden dat “daaruit geenszins een afweging blijkt tussen de belangen van verzoeker enerzijds en van de Staat anderzijds;

Terwijl het belang van de Staat bij de maatregel nihil is en dat integendeel de schade die aan verzoeker zou berokkend worden enorm is;

Dat bijgevolg bovenvermelde bepaling is geschonden bij gebreke aan afdoende motivering;

En terwijl

- de middelen tegen de overwegingen in hun geheel genomen
- en artikel 62 van voormelde Vreemdelingenwet
- en de rechtspraak van de Raad van State (dd. 25 september 1986 nr. 26933)
- en artikel 8 juncto artikel 14 van het Europees Verdrag van de Rechten van de mens;
- en artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

stellen dat de motivering in feite en in rechte afdoende moet zijn, en dat uit alle motieven zelf moet blijken dat de Overheid heeft afgewogen of een evenredigheid bestaat tussen de motieven en de door de maatregel veroorzaakte gevolgen”.

Verzoeker stelt weldegelijk nieuwe elementen te hebben neergelegd en wijst op de neergelegde convocaties en het schrijven van de heer A. Volgens hem legt verweerder deze eenvoudigweg naast zich neer, zonder de inhoud ervan te beoordelen. Verzoeker vervolgt:

“Dat nochtans de feiten door tal van bewijsstukken, neergelegd over de beide aanvragen, worden ondersteund;

Dat de Commissaris Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in diens bestreden beslissing enkel stelt, zonder verdere inhoudelijke motivering te verlenen, dat er in de Noordelijke Kaukasus valse documenten kunnen worden bekomen;

Dat het uiteraard niet kan opgaan dat, indien staalhard bewijs wordt geleverd een asielrelaas als niet-ontvankelijk wordt bevonden, zich hierbij louter baserend op blote beweringen; Het is inderdaad niet omdat er valse documenten kunnen worden bekomen, dat dit met zich zou meebrengen dat alle uit de Noordelijke Kaukasus afkomstige documenten vals zouden zijn, quod non;

Dat de Commissaris Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dan ook niet in alle redelijkheid, op grond van de haar voorgelegde gegevens kon beslissen de asielaanvraag van verzoeker onontvankelijk te verklaren;

Dat bovendien op geen enkele wijze blijkt dat de verklaringen van verzoeker niet met de waarheid zouden overeenstemmen;

Dat bovendien niet mag worden vergeten dat verzoeker zeer traumatiserende gebeurtenissen heeft meegemaakt waardoor bepaalde feiten bewust worden verdrongen en het ophangen van een coherent verhaal bijzonder moeilijk is geworden;

Het vergeten van details is in die omstandigheden dan ook volkomen aannemelijk en menselijk;

Dat verzoeker dan ook zeer formeel is dat de feiten zich hebben voorgedaan, zoals door hem werd verklaard;

Dat één en ander bovendien wordt aangetoond door de talrijke stukken welke ter staving worden voorgelegd door verzoeker in de beide asielaanvragen;

Dat de verklaringen van verzoeker daarnaast ondersteund worden door de praktijk, evenals de stukken welke door verzoeker werden voorgelegd, die de door verzoeker ondervonden problemen ondersteunen en hiervan bewijs opleveren;

Dat de verklaringen van verzoeker dan ook wel degelijk geloofwaardig en plausibel zijn;

Dat de Commissaris General dan ook onvoldoende rekening houdt met de problemen welke verzoeker ondervond;

Dat ook de praktijk aan leunt bij het asielrelaas van verzoeker;

Dat verzoeker inderdaad tal van bronnen voegde bij diens eerste asielaanvraag, waaruit blijkt dat eerwraak in de Noordelijke Kaukasus en meer bepaald in Ingoesjetië nog zeer veel voorkomt en het aantal moorden vermoedelijk zelfs veel hoger ligt dan de gevallen die gerapporteerd of vervolgd worden; Zowel de familieleden als de overheid verzwijgen en verhullen immers gevallen van eerwraak; Ook op bescherming van de eigen autoriteiten kan er geen beroep worden gedaan;

De verklaringen van verzoeker kunnen bovendien zonder meer een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (Hathaway, J., The law of refugee status, Buttersworths, Toronto-Vancouver, 1991,; 84)

De verklaringen van verzoeker zijn bovendien zonder meer coherent en plausibel en niet in strijd met de algemeen bekende feiten (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer le statut de réfugié, 1979, nr. 205)

Bovendien kan de juistheid van alle aangehaalde feiten niet meer met zekerheid worden vastgesteld, waardoor de geloofwaardigheid van het verhaal van verzoeker van die aard is dat minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer le statut de réfugié, 1979, nr. 203-204)".

Verzoeker geeft vervolgens een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij voert in dit kader aan:

"Dat de Commissaris Generaal stelt dat verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidiair beschermingsstatuut, terwijl verzoeker op geen enkele bescherming van zijn autoriteiten kan rekenen, welke zeer corrupt zijn. en derhalve bij terugkeer naar Ingoesjetië een vogel voor de kat is;

Dat de Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen evenwel geen enkele motivering verleent aangaande de subsidiaire beschermingsstatus, hoewel in de bestreden beslissing wordt aangehaald dat burgers het slachtoffer worden van willekeurig geweld;

Dat de Commissaris-generaal dan ook een totaal onredelijke beslissing heeft getroffen, welke disproportioneel is en er minstens het voordeel van de twijfel had dienen te worden verleend aan verzoeker;

Dat de bestreden beslissingen derhalve niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed;

Zodat die motieven niet evenredig zijn en zelfs in wanverhouding met het gestelde doel, en op onevenredige wijze de ingeroepen rechten van verzoeker aantasten, en in verdere orde zijn leven en zijn vrijheid in gevaar kunnen brengen".

2.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van "het zorgvuldigheidsbeginsel en de fundamentele rechten van de Mens, zoals die blijken uit het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens;

Doordat de Commissaris Generaal stelt dat in het kader van de asielaanvraag niet kan besloten worden tot het bestaan van een vermoeden van een gegronde vrees voor een vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie;

Terwijl de bestreden beslissing nalaat de passende belangenafweging te maken en er geen enkele feitelijke omstandigheid in aanmerking werd genomen;

Dat bij een terugkeer naar zijn land verzoeker het slachtoffer zal worden van gewelddaden;

Dat zulks indruist tegen de principes van een rechtstaat en in het bijzonder tegen de fundamentele rechten van de mens;

Dat verzoeker dan ook wel degelijk zijn land verliet uit vrees voor vermelde vervolgingen, zoals bedoeld in artikel 1 § A lid 2 van de conventie van Genève van 28 juli 1951".

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om de beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert op generlei wijze hoe de artikelen 8 en 14 van het EVRM en de rechtspraak van de Raad van State omtrent het eerstgenoemde artikel in casu en door de bestreden beslissing zouden (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

Verzoeker geeft evenmin aan welk(e) van de overige "fundamentele rechten van de Mens, zoals die blijken uit het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens" hij te dezen geschonden acht. Voorts duidt hij niet waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Waar verzoeker gewag maakt van een belangenafweging tussen zijn belangen en deze van de staat, betoogt "dat uit alle motieven zelf moet blijken dat de Overheid heeft afgewogen of een evenredigheid bestaat tussen de motieven en de door de maatregel veroorzaakte gevolgen" en stelt dat de motieven van de bestreden beslissing niet evenredig zijn, in wanverhouding staan met het gestelde doel en op onevenredige wijze zijn rechten aantasten, dient te worden opgemerkt dat het de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht te dezen enkel toekomt na te gaan of er in casu nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.3. Waar verzoeker beweert dat er in de bestreden beslissing geen enkele feitelijke omstandigheid in aanmerking zou zijn genomen, dient voorts te worden opgemerkt dat deze louter algemene bewering een aperte en flagrante miskennis vormt van zowel de stukken in het administratief dossier als de inhoud van de bestreden beslissing.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.6. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen enkel geloof kon gehecht worden aan uw verklaringen over uw buitenechtelijke relatie met M. (...) en de daaropvolgende problemen. Er werd vastgesteld dat u onaannemelijk vage verklaringen aflegde over uw relatie met deze vrouw die allerminst doorleefd te noemen waren en dat uw relaas gekenmerkt werd door vreemde plotwendingen die niet strookten met de door u geschetste persoonlijke context en de algemene socio-culturele context in de Noordelijke Kaukasus. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn, zodat alle beroepsmiddelen uitgeput zijn en de beoordeling van uw eerste verzoek is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.”

In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift stelt dat hij formeel is dat de feiten die hij aanhaalde zich hebben voorgedaan, een verklaring tracht te bieden voor de tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming gedane vaststellingen en wijst op de stukken en informatie die reeds tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming werden neergelegd, dient aldus te worden opgemerkt dat verzoeker zijn onderhavige verzoekschrift en verzoek om internationale bescherming niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming gedane vaststellingen en beoordeling. Verzoeker diende tegen het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, geen (tijdig) cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, kracht en gezag van gewijsde. Eens de Raad een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over het eerdere verzoek om internationale bescherming. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van het eerdere verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier

steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming zijn afgelegd.

Met betrekking tot de nieuwe verklaringen en elementen die verzoeker aanreikt in het kader en ter staving van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Uit de verklaringen die u aflegt en de documenten die u neerlegt in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming, kan echter geen zo’n nieuw element weerhouden worden.

U verklaart dat u nog steeds gezocht wordt, dat u nu opgeroepen wordt door het onderzoekscomité en dat u ter staving drie convocaties kunt neerleggen die u nog niet eerder in uw bezit had. Verder haalt u ook aan dat er steeds naar u geïnformeerd wordt en wijdt u op zeer algemene wijze uit over de connecties van de Tsjetsjeense autoriteiten voor wie uw vervolgers zouden werken. Bij uw eerste verzoek werd vastgesteld dat u helemaal niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u gezocht werd door de familieleden van uw minnares die volgens u voor de Tsjetsjeense overheid werkten, zodat er nu logischerwijs evenmin geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat er nog steeds naar u geïnformeerd wordt. Uw algemeen betoog over de connecties van het Tsjetsjeense regime brengt niets bij over uw persoonlijke situatie. Het poneren van blote beweringen over de algemene situatie en de reikwijdte van uw zagezegde vervolgers wijzigt uiteraard niets aan de pertinente vaststellingen die gedaan werden inzake uw persoonlijke asielmotieven.

Op de door u neergelegde oproepingsbrieven wordt vermeld dat u zich voor ondervraging dient aan te bieden bij kapitein P. (...) van de onderzoeksafdeling van Nazran en dit op 14 oktober 2019, 12 november 2019 en 4 december 2019. U stelt expliciet dat deze nieuwe documenten verband houden met de problemen die u eerder uiteen hebt gezet (DVZ, verklaring volgend verzoek, punt 18). Vermits uw vluchtrelaas echter manifest ongeloofwaardig werd bevonden, kunnen deze documenten niet volstaan om uw teloorgegane geloofwaardigheid te herstellen. Er moet worden benadrukt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd dat in de Noordelijke Kaukasus een hoge graad van corruptie heerst en eender welk document eenvoudig tegen betaling kan worden verkregen. Hierdoor is de objectieve bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Met betrekking tot de oproepingsbrieven dient ten slotte opgemerkt te worden dat u in het kader van de beroepsprocedure een kopie van drie zeer gelijkaardige convocaties hebt neergelegd maar dan op datum van 4 februari 2019, 11 maart 2019 en 22 april 2019 en dat de RvV op basis van deze documenten niet is overgegaan tot een andere beoordeling van uw vluchtrelaas dan het CGVS, noch besloten heeft dat de convocaties nader onderzocht dienden te worden. Het louter aanbrengen van aanvullende verklaringen en documenten die volledig kaderen in een ongeloofwaardig bevonden relaas, kan niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Naast de convocaties legt u een verklaring neer van de heer A. (...) die getuige zou geweest zijn van de inval bij uw ouders. Een dergelijk schrijven kan door eender wie kan neergepend worden op uw verzoek en er kan dan ook geen enkele objectieve bewijswaarde aan dit document worden toegeschreven. Deze verklaring vormt daarenboven helemaal geen nieuw element, gezien u dit stuk reeds hebt ingediend in het kader van de beroepsprocedure voor de RvV en wijzigt derhalve niets aan de voorgaande beoordeling van uw vluchtrelaas. Uw rijbewijs en huwelijksakte hebt u eveneens reeds neergelegd en werden al besproken in het kader van uw eerste verzoek.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. De vaststellingen inzake zijn bijkomende verklaringen laat hij ongemoeid. In tegenstelling met wat hij laat uitschijnen, moet verder geenszins worden bewezen dat de door hem neergelegde stukken vals zijn om hieraan bewijswaarde te ontfeggen. Ook omwille van andere redenen dan hun bewezen valsheid, kan er beslist worden om geen bewijswaarde toe te kennen aan deze stukken. In casu volstaan de voormelde redenen om iedere bewijswaarde aan de door verzoeker neergelegde stukken te ontfeggen. Bijgevolg zijn deze stukken niet van zulke aard dat zij afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de reeds tijdens verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming gedane beoordeling.

Verzoeker onderneemt verder niet de minste poging teneinde de bestreden beslissing te weerleggen doch laat deze volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie

bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus, actueel grotendeels is uitgedoofd. Het beperkt aantal overblijvende strijders lieerde zich aan IS, dat zich zo ter plaatse tracht te ontwikkelen. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan gewapende groepen kunnen worden toegeschreven. De autoriteiten in Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat u géén concrete elementen hebt doen gelden die er op wijzen dat u in dit verband zou worden geviséerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt ter zake over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er géén zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er in Ingoesjetië actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat het leven of persoon van de daar aanwezige burgerbevolking ernstig worden bedreigd als gevolg van een gewapend conflict. Thans bestaat er voor burgers in Ingoesjetië bijgevolg géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming."

De voormelde motieven gelden ook ten aanzien van verzoekster.

2.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengt verzoekster geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar (volgend) verzoek om internationale bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT